

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112205895
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112205895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ireny Dobňákovvej a sudcov JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: G. T., L. XXX, nar. XX.XX.,XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 202,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k.12C 61/2012-93 zo dňa 25.9.2012, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka trovy odvolacieho konania vo výške 33,28 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, náhradu trov konania žalovanému nepriznal a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 66,12 euro na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že postupca uzavrel so žalovaným dňa 12.9.2007 zmluvu o pripojení podľa § 43 Zák. č. 610/2003 Z. z. s predmetom poskytovania verejnej telefónnej služby na SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX na účastnícky program O2 Pre Mňa 70. V dodatku k zmluve o pripojení poskytol žalobca žalovanému za podmienok v tomto dodatku mobilný telefónny prístroj zn. SE250MP70 zo zľavou za kúpnu cenu 1,- Sk s DPH. V rámci dohodnutých podmienok poskytnutia zľavy zo spotrebiteľskej ceny akciového mobilného telefónneho prístroja sa účastník v dodatku citovanej zmluvy o pripojení okrem iného zaviazal, že sa nedopustí takéhoto konania počas doby viazanosti 24 mesiacov, že nepožiada o vypojenie prevádzky, ani sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by poskytovateľ odstúpil od zmluvy, alebo zmluvu vypovedal. V čl. 2 bodu 2.3 sa žalovaný zaviazal, že ak poruší niektorú z povinností podľa dodatku, uhradí zmluvnú pokutu vo výške 10.375,63,- Sk. Žalovaný, ktorý bol vypočítaný v tomto konaní, že čo sa týka podpisu dohody o uzavretie splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedol, že osobne ho navštívil exekútor s tým, že mu navrhol uzatvorenie dohody o splátkovom kalendári tak, že by maximálne splácal sumu 5,- eur, uviedol, že si predmetnú dohodu neprečítal. Nevedel, že tento dlh je premlčaný v čase, keď túto dohodu o uzatvorení splátkového kalendára podpisoval.

Základnou otázkou pre právne posúdenie veci bolo, či uznanie dlhu žalovaným v dohode uzatvorenej zo dňa 17.2.2011, zakladá právnu domnienku existenciu dlhu a vzhľadom k vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, posúdiť, či v prejedávanom spore, mohol takýto úkon vykonať, teda či súd má uvedené vznesenie námietky premlčania považovať za účinné. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový, alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku, dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo že v čase uznania, neexistoval. Vzhľadom na nesplnenie hmotnoprávnych podmienok ustanovenia § 558 OZ, nakoľko z výpovede žalovaného vyplynulo, že tento nemal vedomosť o premlčaní tohto dlhu, nemá jeho uznanie za následok ten účinok, ktorý pre uznanie dlhu predpokladá prvá veta ustanovenia § 558 OZ.

Prvostupňový súd považoval za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie primeraného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe. Z tohto hľadiska dohoda o uzatvorení splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná, treba prisvedčiť námietke vedľajšieho účastníka, že prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane "skryté" do dohody o splátkach, preto súd má za to, že na druhej strane bola dôvodne uplatnená námietka trojročnej premlčacej doby. Čo sa týka argumentácie žalobcu, pokiaľ ide o námietku premlčania, vznesenej vedľajším účastníkom na strane žalovaného, táto výhrada svojou podstatou spochybňuje inštitút vedľajšieho účastníka a jeho funkčnosti v občianskom súdnom

konaní. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony smerujú práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka na ktorého strane v priebehu konania stojí. Uplatnenie zmyslu ustanovenia § 93 odseku 3 O.s.p. nič nemení na skutočnosti, že pomocou obrany proti žalobe sa vedľajším účastníkom uplatňujú námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, akou je aj námietka premlčania, prvostupňový súd akceptoval vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom. Premlčanie má pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách na príslušnom orgáne. Občiansky zákonník zásadne ustanovuje trojročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t. j. od 1.4.2008, 3.5.2008, 1.6.2008 a 28.6.2008. V danom prípade došlo k uplynutiu trojročnej zákonnej premlčacej lehoty pred podaním žaloby pri faktúre 1000427636 dňa 1.4.2011, pri faktúre číslo 1000521102 dňa 3.5.2011, pri faktúre 1000607357 dňa 1.6.2011, pri faktúre číslo 1000749672 dňa 28.6.2011, pričom žaloba bola podaná dňa 27.2.2012. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania bola preto žaloba zamietnutá.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov keďže si neuplatnil a vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania v sume 66,12 eura.

Proti tomuto rozsudku v lehote bolo podané odvolanie zo strany žalobcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Žalobca v odôvodnení odvolania uviedol, že zmluvná pokuta je upravená všeobecne v ustanoveniach Občianskeho zákonníka a niektoré ustanovenia o zmluvnej pokute sú predmetom úpravy aj Obchodného zákonníka. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním faktúr za poskytnuté elektronické služby v zmysle Zmluvy o pripojení v znení dodatku. V konaní nebolo sporným, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti, a teda, že nevykonal riadne dohodnuté úhrady za dohodnuté a postupom poskytnuté služby. Zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečil návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny telefónu, ktorý bol žalovanému poskytnutý v rámci zvýhodnenej ceny. Zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinnosti zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných postupom do zľavy pri predaji telefónu. Žalobca poukázal na to, že zmluvná pokuta bola uvedená v rámci dodatku, ktorého obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaný nemal možnosť oboznámiť a okrem toho ide o doklad, ktorý je priamo žalovaným podpísaný

a na ktorom je suma zmluvnej pokuty ešte zvýraznená. Navyše si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu v podstatne nižšej výške. Žalobca nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, pričom poukázal na nasledovné skutočnosti: Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany žalovaného ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej

doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Žalobca poukazuje na to, že by nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ, že zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania dlhu vedomosť o premlčaní dlhu. Žalobca zastáva názor, že žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Žalovaný nebol k podpisu Dohody žiadnym spôsobom donútený, uzatvorením predmetnej Dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, ale práve naopak, žalobca poskytol žalovanému možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa žalovaný dostal do omeškania, v splátkach. Ďalej žalobca nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka z dôvodu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Žalobca má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Žalobca zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Žalobca má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O.s.p. a na ustanovenie Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. K uvedenému si žalobca dovolil uviesť, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Obdobný právny názor vyjadril Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Z uvedených dôvodov žalobca považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, príp., aby podľa ustanovenia § 221 O.s.p. vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní spolu vo výške 33,06 eur.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník. Vo svojom odvolaní uviedol, že čo sa týka odvolacích námietok, zameraných proti vedľajšiemu účastníkovi a proti priznaniu náhrady trov konania a ich výšky, tak podľa § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Skutočnosť, že súdy SR už judikovali, že zmluvná pokuta, ktorú si v súdnej veci uplatňuje žalobca, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, je už všeobecne známa. Ak z čl. 2 ods. 3 Ústavy SR vyplýva, že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, tak z toho vyplýva aj to, že čo zakázané je, o tom konať nemôže. Žalobca má zakázané používať predmetnú zmluvnú pokutu, a to celú. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal ustanovením § 53a OZ, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu hodnoteniu veci v napadnutej časti. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou. Pre úplnosť vedľajší účastník dodal, že ak súdy už judikovali, že predmetná zmluvná podmienka je neprijateľná, teda absolútne neplatná, ak je absolútne neplatná, potom je neplatná celá.

Neprihádza preto do úvahy ani moderovanie, ani iné zníženie neplatnej zmluvnej pokuty. Pojmovo je to vylúčené. Na doplnenie vedľajší účastník z najnovších rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 z 24.4.2012 a rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10 zo dňa 14.6.2012,

ktorý určuje, že vnútroštátny súd nemôže zmeniť obsah nekalej podmienky uvedenej v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca takúto podmienku v zmysle § 53a OZ používať nesmie a súd by mu preto nemal umožniť použiť ju ani čiastočne. Osobitne vedľajší účastník poukázal, že čo sa týka náhrady trov konania len vo vzťahu k zmluvnej pokute ako samostatnému nároku uplatnenému s iným nárokom v žalobe, na rozsudky Krajského súdu v Prešove. Pre prípad, že by súd s argumentáciou vedľajšieho účastníka, čo sa týka Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach nestotožnil, vedľajší účastník navrhol konanie prerušiť do skončenia prejudiciálneho konania vedeného na Súdnom dvore EÚ pod č. C-460/12. Prejudiciálnu otázku predložil Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/99/2011 z 2.10.2012. Súvislosť konania v tejto veci vidí vedľajší účastník v tom, že ak by sa prijali predpokladané závery, tak potom ťažko môže byť akceptovaná Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, keď spotrebiteľ nebol poučený o všetkých súvislostiach týkajúcich sa premlčania. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Vedľajší účastník nesúhlasí s argumentom citovaným žalobcom v jeho odvolaní, že pre paušálny vstup združenia do konaní, nebol žiadny dôvod. Ako inak vyjadriť, že dôvod na vstup vedľajšieho účastníka do konania bol, ak výsledkom je zamietnutie žaloby v celom rozsahu? K výkladu § 137 O.s.p., ktorý podáva žalobca, si vedľajší účastník dovolil uviesť, že ho vytrháva z kontextu a prehliada, že § 137 sa týka aj účastníkov a ich zástupcov. V tejto súvislosti poukázal na § 93 ods. 4 O.s.p., že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Neexistuje preto žiaden právny dôvod, aby bol vedľajší účastník obmedzovaný v ústavnom práve na právne služby, a práve na náhradu trov konania a to o to viac, ak je takýmto vedľajším účastníkom združenie na ochranu spotrebiteľov, ktoré plní úlohy všeobecného záujmu tak z hľadiska práva úniijného, ako aj práva vnútroštátneho (uznesenie NS R 2Obdo/27/2012 z 27.8.2012). Celé odvolanie žalobcu vedľajšiemu účastníkovi vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. V spotrebiteľských veciach však ide podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ o podporu záujmov spotrebiteľov, o zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, ochranu zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, o podporu ich práv na informácie, vzdelávanie a práva združovať sa na ochranu svojich záujmov. Z tohto vyplýva aj ochrana hospodárskych záujmov združenia. Z uvedených dôvodov vedľajší účastník navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu odvolacích trov za vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty 202,80 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b) advokátskej tarify vo výške 19,92 eur a 7,81 eur paušál, spolu 27,73 eur a 20 % DPH 5,50 eur, celkom v sume 33,28 eur. Na náhradu trov odvolacieho konania navrhol vedľajší účastník zaviazat žalobcu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka v lehote 3 dní.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Mal na zreteli, že je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania i to, že nad rámec uplatnených odvolacích dôvodov nie je oprávnený rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou sú len vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dospel

k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nemôžu privediť zmenu, ani zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Preto vo veci konal na základe ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. V podanom odvolaní žalobca namieta nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ak rozhodol, že v danom prípade ide o premlčanú pohľadávku. Poukázal na ustanovenie § 110 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd sa s takýmto tvrdením žalobcu nemôže stotožniť, pretože v danom prípade podľa uvedeného ustanovenia sa prejednáva už právoplatne rozhodnutá vec súdom, alebo iným orgánom. Takto rozhodnutá vec sa premlčuje za 10 rokov odo dňa, keď sa mohlo podľa rozhodnutia právo priznať. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov, keď k uznaniu došlo, resp. od plynutia premlčacej doby na plnenie. V danom prípade odvolací súd má za to, že je potrebné posúdiť námietku premlčania podľa § 558 OZ, a to, ak niekto uzná písomne, že svoj dlh určený čo do dôvodu, aj výšky zaplatí, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trvá. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku o existencii dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový, alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval. Nemôže sa však brániť s námietkou premlčania. V danom prípade odvolací súd poukazuje na výpoveď žalovaného pred súdom prvého stupňa, kde žalovaný uviedol, že nevedel o tom, že dlh je premlčaný. Nebráni sa premlčacou

lehotou, ale bráni sa vedomosťou, že nevedel o tom, že čo znamená premlčanie pohľadávky a že takáto pohľadávka je premlčaná.

Ak súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, jeho rozhodnutie je vecne správne. Z tohto hľadiska, že žalobca vzhľadom na nesplnenie hmotnoprávnych podmienok, v zmysle ustanovenia § 558 OZ nepreukázal, že v čase uznania dlh ešte trval. Znamená to, že dôkazné bremeno bolo na žalobcovi, aby preukázal, že v čase uznania dlhu tento existoval. Takáto okolnosť nebola pred súdom prvého stupňa tvrdená zo strany žalobcu. Žalobca sa len odvolával na existenciu dohody o uznaní dlhu, avšak z tejto existencie dohody nevyplýva, že v čase uznania nejako preukazoval trvanie dlhu, pretože ak žalovaný nevedel o premlčaní, nemá jeho uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá, čo vyplýva z prvej vety ustanovenia § 558 OZ. Zároveň odvolací súd poukazuje aj na tú okolnosť, že v danom prípade sa jedná o ochranu spotrebiteľa, a to v tom zmysle, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovaným, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne porušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo k službe, a to priemerného člena, t. j. spotrebiteľa, ak je obchodná praktika orientovaná totižto na určitú skupinu spotrebiteľov. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že bol dohodnutý splátkový kalendár po 5,- eur a takáto splátka nemôže narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Pre odvolací súd z uvedenej praktiky vyplýva nekalosť konania žalobcu, čo má za následok aj neplatnosť takto uzavretej dohody. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo

k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo

vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto dôvodu je preto aj správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná a preto bola dôvodne uplatnená námietka trojročnej premlčacej doby.

Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil aj vo vzťahu k priznaným trovám konania ohľadne vedľajšieho účastníka. Zo zásadných dôvodov nemožno brániť vedľajšiemu účastníkovi, aby sa dal zastúpiť právnym zástupcom, čo vyplýva aj z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a to z § 24 O.s.p..

V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný a preto vedľajší účastník, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, má právo na ich náhradu, pritom odvolací súd dospel k záveru, že účelne vynaloženými nákladmi je právo zastúpenia týkajúce sa vyjadrenia na odvolanie žalobcu, za čo patrí pri tarifnej hodnote z hodnoty 202,80 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby základná sadzba vo výške 19,92 eur a 7,81 eur režijný paušál, spolu 27,73 eur + 5,55 eur 20 % DPH, celkom 33,28 eur.

Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 224 ods. 1 cez § 142 ods. 1 O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania ním uplatnenú v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.